

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 68.

Vydána dne 12. prosince 1929.

Obsah: (172. a 173.) 172. Návrh úmluvy týkající se nemocenského pojištění zemědělského zaměstnanectva. — 173. Návrh úmluvy týkající se nemocenského pojištění zaměstnanců průmyslu i obchodu a čeledi.

172.

Návrh úmluvy

týkající se nemocenského pojištění zemědělského zaměstnanectva.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

NA DESÁTÉ MEZINÁRODNÍ KONFERENCI PRÁCE

BYL SJEDNÁN

TENTO NÁVRH ÚMLUVY:

Projet de Convention concernant l'assurance-maladie des travailleurs agricoles.

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail de la Société des Nations,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 25 mai 1927, en sa dixième session,

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à l'assurance-maladie des travailleurs agricoles question comprise dans le premier point de l'ordre du jour de la session, et

Après-avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'un projet de convention internationale,

adopte, ce quinzième jour de juin mil neuf cent vingt-sept, le Projet de Convention ci-après à ratifier par les Membres de l'Organisation internationale du Travail conformément aux dispositions de la Partie XIII du Traité de Versailles et des Parties correspondantes des autres Traités de Paix:

Article 1.

Tout Membre de l'Organisation internationale du Travail qui ratifie la présente Convention s'engage à instituer l'assurance-maladie obligatoire pour les travailleurs agricoles, dans des conditions au moins équivalentes à celles prévues par la présente Convention.

Article 2.

L'assurance-maladie obligatoire s'applique aux ouvriers, employés et apprentis des entreprises agricoles.

Toutefois, il appartient à chaque Membre de prévoir dans sa législation nationale telles exceptions qu'il estime nécessaires en ce qui concerne:

a) les emplois temporaires dont la durée n'atteint pas une limite que pourra fixer la législation nationale, les emplois irréguliers étrangers à la profession ou à l'entreprise de l'employeur, les emplois occasionnels ou les emplois accessoires;

Draft Convention concerning sickness insurance for agricultural workers.

The General Conference of the International Labour Organisation of the League of Nations,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Tenth Session on 25 May 1927, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to sickness insurance for agricultural workers, which is included in the first item of the Agenda of the Session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a draft international convention,

adopts, this fifteenth day of June of the year one thousand nine hundred and twenty-seven, the following Draft Convention for ratification by the Members of the International Labour Organisation, in accordance with the provisions of Part XIII of the Treaty of Versailles and of the corresponding parts of the other Treaties of Peace:

Article I.

Each Member of the International Labour Organisation which ratifies this Convention undertakes to set up a system of compulsory sickness insurance for agricultural workers, which shall be based on provisions at least equivalent to those contained in this Convention.

Article 2.

The compulsory sickness insurance system shall apply to manual and nonmanual workers, including apprentices, employed by agricultural undertakings.

It shall, nevertheless, be open to any Member to make such exceptions in its national laws or regulations as it deems necessary in respect of:

(a) Temporary employment which lasts for less than a period to be determined by national laws or regulations, casual employment not for the purpose of the employer's trade or business, occasional employment and subsidiary employment;

(Překlad.)

Návrh úmluvy týkající se nemocenského pojištění zemědělského zaměstnanectva.

Všeobecná konference Mezinárodní organizace práce Společnosti Národů,

svolaná do Ženevy Správní radou Mezinárodního úřadu práce a tam se shromáždivší dne 25. května 1927 ve svém desátém zasedání,

když se rozhodla přijmouti různé návrhy, týkající se nemocenského pojištění zemědělského zaměstnanectva, otázky to obsažené v prvním bodu denního pořadu tohoto zasedání, a

když rozhodla, aby tyto návrhy přijaly formu mezinárodní úmluvy,

usnáší se dnes patnáctého června 1927 na níže uvedeném návrhu úmluvy, který je předložiti k ratifikaci členy Mezinárodní organizace práce podle ustanovení části XIII. mírové smlouvy versailleské a jí odpovídajících částí ostatních mírových smluv:

Článek 1.

Každý člen Mezinárodní organizace práce, který ratifikuje tuto úmluvu, se zavazuje, že zavede povinné nemocenské pojištění zemědělského zaměstnanectva za podmínek alespoň rovnocenných podmínkám, stanoveným touto úmluvou.

Článek 2.

Povinné nemocenské pojištění vztahuje se na dělníky, zřízence (úředníky) a učně podniků zemědělských.

Avšak každému členskému státu jest ponecháno, aby ve svém národním zákonodárství stanovil takové vyjímky, které bude pokládati za nutné, pokud jde:

a) o zaměstnání přechodná, jichž trvání nedosahuje hranice, kterou bude moci stanoviti vnitrostátní zákonodárství o zaměstnání nepravidelná, která nesouvisejí s povoláním nebo podnikem zaměstnavatelovým, o zaměstnání příležitostná i zaměstnání vedlejší;

b) les travailleurs dont le salaire ou le revenu dépasse une limite qui peut être fixée par la législation nationale;

c) les travailleurs qui ne reçoivent pas de rémunération en espèces;

d) les travailleurs à domicile dont les conditions de travail ne peuvent être assimilées à celles des salariés;

e) les travailleurs qui n'ont pas atteint ou qui ont dépassé des limites d'âge que peut fixer la législation nationale;

f) les membres de la famille de l'employeur.

En outre, peuvent être exemptées de l'obligation d'assurance contre la maladie, les personnes qui ont droit, en cas de maladie, en vertu de lois ou de règlements ou d'un statut spécial, à des avantages au moins équivalents, dans l'ensemble, à ceux prévus dans la présente Convention.

Article 3.

L'assuré incapable de travailler par suite de l'état anormal de sa santé physique ou mentale a droit à une indemnité en espèces au moins pendant les vingt-six premières semaines d'incapacité à compter du premier jour indemnisé.

L'attribution de l'indemnité peut être subordonnée à l'accomplissement par l'assuré d'un stage et à l'expiration d'un délai d'attente de trois jours au plus.

L'indemnité peut être suspendue:

a) lorsque l'assuré reçoit déjà, par ailleurs, en vertu de la loi, et pour la même maladie, une autre allocation; la suspension sera totale ou partielle selon que cette dernière allocation sera équivalente ou inférieure à l'indemnité prévue par le présent article;

b) aussi longtemps que l'assuré ne subit pas, du fait de son incapacité, de perte du revenu normal de travail ou qu'il est entretenu aux frais de l'assurance ou de fonds publics; toutefois, la suspension de l'indemnité ne sera

(b) Workers whose wages or income exceed an amount to be determined by national laws or regulations;

(c) Workers who are not paid a money wage;

(d) Out-workers whose conditions of work are not of a like nature to those of ordinary wage-earners;

(e) Workers below or above age-limits to be determined by national laws or regulations;

(f) Members of the employer's family.

It shall further be open to exempt from the compulsory sickness insurance system persons who in case of sickness are entitled by virtue of any laws or regulations, or of a special scheme, to advantages at least equivalent on the whole to those provided for in this Convention.

Article 3.

An insured person who is rendered incapable of work by reason of the abnormal state of his bodily or mental health shall be entitled to a cash benefit for at least the first twenty-six weeks of incapacity from and including the first day for which benefit is payable.

The payment of this benefit may be made conditional on the insured person having first complied with a qualifying period and, on the expiry of the same, with a waiting period of not more than three days.

Cash benefit may be withheld in the following cases:

(a) Where in respect of the same illness the insured person receives compensation from another source to which he is entitled by law; benefit shall only be wholly or partially withheld in so far as such compensation is equal to or less than the amount of the benefit provided by the present Article;

(b) As long as the insured person does not by the fact of his incapacity suffer any loss of the normal product of his labour, or is maintained at the expense of the insurance funds or from public funds; nevertheless,

b) o zaměstnance, jichž mzda nebo důchod přesahuje hranici, kterou bude moci stanovit vnitrostátní zákonodárství;

c) o zaměstnance, kteří nedostávají peněžité mzdy;

d) o domácí dělníky, jichž pracovní podmínky nemohou být uvedeny v soulad s pracovními podmínkami námezdních pracovníků;

e) o zaměstnance, kteří nedosáhli, anebo překročili hranice věku, které budou moci být stanoveny vnitrostátním zákonodárstvím;

f) o členy zaměstnavatelovy rodiny.

Mimo to mohou být vyňaty z povinného nemocenského pojištění osoby, mající v případě nemoci podle zákonů, nařízení či zvláštních stanov nárok na výhody ve svém souhrnu alespoň rovnocenné výhodám stanoveným touto úmluvou.

Článek 3.

Pojištěnec neschopný k práci následkem nenormálního stavu tělesného nebo duševního zdraví má nárok na nemocenské (peněžitou podporu) nejméně po dobu trvání dvaceti šesti prvních týdnů pracovní neschopnosti, počínaje prvním dnem poskytnuté podpory.

Poskytnutí nemocenského může být vázáno podmínkou, že pojištěnec vyhověl době čekací a učinil zadost karenční době nejvýše třídní.

Nemocenské může být zastaveno:

a) dostává-li pojištěnec odjinud, na podkladě zákona a pro tutéž nemoc, jinou podporu; zastavení může být úplné nebo částečné, podle toho, zdali uvedená podpora se rovná nebo nedosahuje výše nemocenského, stanoveného tímto článkem;

b) po dobu, po kterou pojištěnec neschopný k práci nepozbývá normálního pracovního výdělku, anebo je udržován na náklad pojištění nebo veřejných fondů; zastavení nemocenského bude však toliko částečným tehdy,

que partielle lorsque l'assuré ainsi entretenu personnellement a des charges de famille;

c) aussi longtemps que l'assuré refuse d'observer, sans motif valable, les prescriptions médicales et les instructions relatives à la conduite des malades ou se soustrait sans autorisation et volontairement au contrôle de l'institution d'assurance.

L'indemnité peut être réduite ou supprimée en cas de maladie résultant d'une faute intentionnelle de l'assuré.

Article 4.

L'assuré a droit gratuitement, à partir du début de la maladie et au moins jusqu'à l'expiration de la période prévue pour l'attribution de l'indemnité de maladie, au traitement par un médecin dûment qualifié, ainsi qu'à la fourniture de médicaments et de moyens thérapeutiques de qualité et quantité suffisantes.

Toutefois, une participation aux frais de l'assistance peut être demandée à l'assuré dans les conditions fixées par la législation nationale.

L'assistance médicale peut être suspendue aussi longtemps que l'assuré refuse, sans motif valable, de se conformer aux prescriptions médicales et aux instructions relatives à la conduite des malades, ou néglige d'utiliser l'assistance mise à sa disposition par l'institution d'assurance.

Article 5.

La législation nationale peut autoriser ou prescrire l'attribution de l'assistance médicale aux membres de la famille de l'assuré vivant dans son ménage et à sa charge; elle détermine les conditions dans lesquelles cette assistance peut être accordée.

Article 6.

L'assurance-maladie doit être gérée par des institutions autonomes placées sous le contrôle administratif et financier des pouvoirs publics et ne poursuivant aucun but lucratif. Les institutions issues de l'initiative

cash benefits shall only partially be withheld when the insured person, although thus personally maintained, has family responsibilities;

(c) As long as the insured person while ill refuses, without valid reason, to comply with the doctor's orders, or the instructions relating to the conduct of insured persons while ill, or voluntarily and without authorisation removes himself from the supervision of the insurance institutions.

Cash benefit may be reduced or refused in the case of sickness caused by the insured person's wilful misconduct.

Article 4.

The insured person shall be entitled free of charge, as from the commencement of his illness and at least until the period prescribed for the grant of sickness benefit expires, to medical treatment by a fully qualified medical man and to the supply of proper and sufficient medicines and appliances.

Nevertheless, the insured person may be required to pay such part of the cost of medical benefit as may be prescribed by national laws or regulations.

Medical benefit may be withheld as long as the insured person refuses, without valid reason, to comply with the doctor's orders or the instructions relating to the conduct of insured persons while ill, or neglects to make use of the facilities placed at his disposal by the insurance institution.

Article 5.

National laws or regulations may authorise or prescribe the grant of medical benefit to members of an insured person's family living in his household and dependent upon him, and shall determine the conditions under which such benefit shall be administered.

Article 6.

Sickness insurance shall be administered by self-governing institutions, which shall be under the administrative and financial supervision of the competent public authority and shall not be carried on with a view of profit.

má-li takto vydržovaný pojištěnec na starosti členy své rodiny;

c) po dobu, po kterou pojištěnec odpírá bez náležitého důvodu šetření lékařských předpisů a ustanovení, týkajících se chování nemocných, anebo se bez povolení a o své újme vymkne doзору nositele pojištění.

Nemocenské může býti sníženo nebo odňato, vznikne-li nemoc úmyslným zaviněním pojištěncovým.

Článek 4.

Pojištěnec má od počátku nemoci a nejméně po dobu stanovenou pro trvání nároku na nemocenské, právo na ošetření lékařem řádně kvalifikovaným zdarma, jakož i na poskytnutí léčiv a terapeutických prostředků v postačujícím množství a jakosti.

Avšak za podmínek stanovených vnitrostátním zákonodárstvím může býti od pojištěnce požadována účast na krytí nákladů, spojených s poskytováním pomoci v nemoci.

Pomoc v nemoci může býti přerušena po tak dlouho, pokud pojištěnec odpírá bez náležitého důvodu šetření lékařských předpisů a ustanovení, týkajících se chování nemocných, nebo zanedbává využití pomoci, která jest mu skýtána nositelem pojištění.

Článek 5.

Vnitrostátní zákonodárství může povolit nebo předsati poskytování lékařské pomoci členům pojištěncovy rodiny, kteří s ním žijí ve společné domácnosti a jsou na něm závislí, vnitrostátním zákonodárstvím mohou býti stanoveny podmínky, za kterých tato pomoc může býti poskytnuta.

Článek 6.

Nemocenské pojištění budiž řízeno samosprávnými nositeli pojištění, podléhajícími správnímu a finančnímu dohledu veřejných úřadů a nesledujícími cílů výdělečných. Nositelé pojištění, kteří vyšli z podnětu soukro-

privée doivent faire l'objet d'une reconnaissance spéciale des pouvoirs publics.

Les assurés doivent être appelés à participer à la gestion des institutions autonomes d'assurance dans des conditions déterminées par la législation nationale.

Toutefois, la gestion de l'assurance-maladie peut être assumée directement par l'Etat lorsque et aussi longtemps que la gestion par des institutions autonomes est rendue difficile ou impossible ou inappropriée en raison des conditions nationales et notamment de l'insuffisance de développement des organisations professionnelles d'employeurs et de travailleurs.

Article 7.

Les assurés et leurs employeurs doivent participer à la constitution des ressources de l'assurance-maladie.

Il appartient à la législation nationale de statuer sur la contribution financière des pouvoirs publics.

Article 8.

Un droit de recours doit être reconnu à l'assuré en cas de contestation au sujet de son droit aux prestations.

Article 9.

Les Etats qui comprennent de vastes territoires très peu peuplés peuvent ne pas appliquer les dispositions de la présente Convention dans les parties de leur territoire où, par suite de la faible densité et de la dispersion de la population et de l'insuffisance des moyens de communication, l'organisation de l'assurance-maladie, conformément à la présente Convention, est impossible.

Les Etats qui désirent se prévaloir de la dérogation autorisée par le présent article devront notifier leur intention en communiquant leur ratification formelle de la Convention au Secrétaire général de la Société des Nations. Ils devront faire connaître au Bureau international du Travail les parties de leur territoire pour lesquelles ils appliquent la dérogation, en indiquant les motifs de leur décision.

En Europe, la dérogation prévue par le présent article ne pourra être invoquée que par la Finlande.

Institutions founded by private initiative must be specially approved by the competent public authority.

The insured person shall participate in the management of the self-governing insurance institutions on such conditions as may be prescribed by national laws or regulations.

The administration of sickness insurance may, nevertheless, be undertaken directly by the State where and as long as its administrations is rendered difficult or impossible or inappropriate by reason of national conditions, and particularly by the insufficient development of the employer's and worker's organisations.

Article 7.

The insured persons and their employers shall share in providing the financial resources of the sickness insurance system.

It is open to national laws or regulations to decide as to a financial contribution by the competent public authority.

Article 8.

A right of appeal shall be granted to the insured person in case of dispute concerning his right to benefit.

Article 9.

It shall be open to States which comprise large and very thinly populated areas not to apply the Convention in districts where, by reason of the small density and wide dispersion of the population and the inadequacy of the means of communication, the organisation of sickness insurance, in accordance with this Convention, is impossible.

The States which intend to avail themselves of the exception provided by this Article shall give notice of their intention when communicating their formal ratification to the Secretary-General of the League of Nations. They shall inform the International Labour Office as to what districts they apply the exception and indicate their reasons therefor.

In Europe it shall be open only to Finland to avail itself of the exception contained in this Article.

mého, mají býti veřejnými úřady zvlášť uznáni.

Pojištěnci bud'tež povoláni k účasti na řízení samosprávných nositelů pojištění za podmínek stanovených vnitrostátním zákonodárstvím.

Avšak řízení nemocenského pojištění může býti vykonáváno přímo státem, když a pokud toto řízení samosprávnými nositeli jest stíženo nebo znemožněno, nebo nevhodné vzhledem k vnitrostátním poměrům a zejména se zřetel k nedostatečnému vývoji odborových organisací zaměstnavatelských a zaměstnaneckých.

Článek 7.

Pojištěnci a jich zaměstnavatelé musí přispívati na úhradu nákladů nemocenského pojištění.

Vnitrostátnímu zákonodárství zůstává ponecháno, aby stanovilo finanční účast veřejnoprávních institucí.

Článek 8.

Právo odvolací budiž přiznáno pojištěnci v případě sporného jeho nároku na dávky.

Článek 9.

Státy, které zaujímají rozsáhlá území velmi málo zalidněná, mohou ustanovení této úmluvy neprovést v těch částech svého území, v nichž následkem malé hustoty a rozptýlenosti obyvatelstva a nedostatku dopravních prostředků jest organisace nemocenského pojištění ve smyslu této úmluvy nemožná.

Státy, jež hodlají použiti výjimky stanovené tímto článkem, budou povinny písemně oznámiti tento svůj úmysl zároveň se zasláním formální ratifikace této úmluvy generálnímu tajemníku Společnosti Národů. Budou povinny blíže určití Mezinárodnímu úřadu práce ony části vlastního území, ve kterých použijí této výjimky, s udáním důvodů tohoto rozhodnutí.

V Evropě může se výjimky stanovené tímto článkem dovolávati toliko Finsko.

Article 10.

Les ratifications officielles de la présente Convention dans les conditions prévues à la Partie XIII du Traité de Versailles et aux Parties correspondantes des autres Traités de Paix seront communiquées au Secrétaire général de la Société des Nations et par lui enregistrées.

Article 11.

La présente Convention entrera en vigueur quatre-vingt-dix jours après que les ratifications de deux Membres de l'Organisation internationale du Travail auront été enregistrées par le Secrétaire général.

Elle ne liera que les Membres dont la ratification aura été enregistrée au Secrétariat.

Par la suite, cette Convention entrera en vigueur pour chaque Membre quatre-vingt-dix jours après la date où sa ratification aura été enregistrée au Secrétariat.

Article 12.

Aussitôt que les ratifications de deux Membres de l'Organisation internationale du Travail auront été enregistrées au Secrétariat, le Secrétaire général de la Société des Nations notifiera ce fait à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail. Il leur notifiera également l'enregistrement des ratifications qui lui seront ultérieurement communiquées par tous autres Membres de l'Organisation.

Article 13.

Sous réserve des dispositions de l'article 11, tout Membre qui ratifie la présente Convention s'engage à appliquer les dispositions des articles 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 et 9 au plus tard le 1er janvier 1929, et à prendre telles mesures qui seront nécessaires pour rendre effectives ces dispositions.

Article 14.

Tout Membre de l'Organisation internationale du Travail qui ratifie la présente Convention s'engage à l'appliquer à ses colonies, possessions ou protectorats, conformément aux dispositions de l'article 421 du Traité de Versailles et des articles correspondants des autres Traités de Paix.

Article 10.

The formal ratifications of this Convention under the conditions set forth in Part XIII of the Treaty of Versailles and in the corresponding Parts of the other Treaties of Peace shall be communicated to the Secretary-General of the League of Nations for registration.

Article 11.

This Convention shall come into force ninety days after the date on which the ratifications of two Members of the International Labour Organisation have been registered by the Secretary-General.

It shall be binding only upon those Members whose ratifications have been registered with the Secretariat.

Thereafter, the Convention shall come into force for any Member ninety days after the date on which its ratification has been registered with the Secretariat.

Article 12.

As soon as the ratifications of two Members of the International Labour Organisation have been registered with the Secretariat, the Secretary-General of the League of Nations shall so notify all the Members of the International Labour Organisation. He shall likewise notify them of the registration of ratifications which may be communicated subsequently by other Members of the Organisation.

Article 13.

Subject to the provisions of Article 11, each Member which ratifies this Convention agrees to bring the provisions of Articles 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 and 9 into operation not later than 1 January 1929, and to take such action as may be necessary to make these provisions effective.

Article 14.

Each Member of the International Labour Organisation which ratifies this Convention engages to apply it to its colonies, possessions and protectorates, in accordance with the provisions of Article 421 of the Treaty of Versailles and of the corresponding Articles of the other Treaties of Peace.

Článek 10.

Úřední ratifikace této úmluvy za podmínek předepsaných v části XIII. mírové smlouvy versailleské a souhlasných částí ostatních mírových smluv budou oznámeny generálnímu tajemníku Společnosti Národů a jím zapsány do rejstříku.

Článek 11.

Tato úmluva vstoupí v účinnost devadesát dní po tom, jakmile její ratifikace dvěma členy Mezinárodní organizace práce budou generálním tajemníkem zapsány do rejstříku.

Úmluva tato bude zavazovati pouze členy, jichž ratifikace bude zapsána v sekretariátě.

Odtud vstoupí tato úmluva v účinnost pro každý další členský stát devadesát dní po tom, kdy jeho ratifikace bude zanesena do rejstříku v sekretariátu.

Článek 12.

Jakmile bude v sekretariátě zapsána ratifikace dvěma členy Mezinárodní organizace práce, oznámí generální tajemník Společnosti Národů tuto skutečnost všem členům Mezinárodní organizace práce. Oznámí jim také zápis ratifikací, které mu budou později oznámeny od ostatních členů organizace.

Článek 13.

Každý člen, který ratifikuje tuto úmluvu, se zavazuje s výhradou ustanovení článku 11., že ustanovení článku 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8. a 9. provede nejpozději dnem 1. ledna 1929 a že učiní opatření, která budou nutná, aby tato ustanovení byla uskutečněna.

Článek 14.

Každý člen Mezinárodní organizace práce, který ratifikuje tuto úmluvu, zavazuje se provést ji ve svých osadách, državách a protektorátech v souhlasu s ustanovením článku 421 mírové smlouvy versailleské a souhlasných článků ostatních mírových smluv.

Article 15.

Tout Membre ayant ratifié la présente Convention peut la dénoncer, à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la Convention, par un acte communiqué au Secrétaire général de la Société des Nations et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée au Secrétariat.

Article 16.

Le Conseil d'administration du Bureau international du Travail devra, au moins une fois tous les dix ans, présenter à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente Convention et décidera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de la revision ou de la modification de ladite Convention.

Article 17.

Les textes français et anglais de la présente Convention feront foi l'un et l'autre.

Le texte qui précède est le texte authentique du Projet de Convention dûment adopté par la Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail dans sa dixième session qui s'est tenue à Genève et qui a été déclarée close le 16 juin 1927.

EN FOI DE QUOI ont apposé leurs signatures, le sept juillet 1927:

Le Président de la Conférence.

ATUL C. CHATTERJEE.

Le Directeur du Bureau international du Travail.

ALBERT THOMAS.

Article 15.

A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Secretary-General of the League of Nations for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered with the Secretariat.

Article 16.

At least once in ten years, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall consider the desirability of placing on the Agenda of the Conference the question of its revision or modification.

Article 17.

The French and English texts of this Convention shall both be authentic.

The foregoing is the authentic text of the Draft Convention duly adopted by the General Conference of the International Labour Organisation during its Tenth Session which was held at Geneva and declared closed the 16th day of June 1927.

IN FAITH WHEREOF we have appended our signatures this seventh day of July 1927.

The President of the Conference.

The Director of the International Labour Office.

Článek 15.

Každý člen, který ratifikoval tuto úmluvu, může ji vypovědět po uplynutí doby deseti let ode dne počátečního vstoupení v účinnost této úmluvy, a to zvláštním přípisem, zaslaným generálnímu tajemníku Společnosti Národů a jím do rejstříku zapsaným. Výpověď nabývá účinnosti teprve rok po zapsání v sekretariátě.

Článek 16.

Správní rada Mezinárodního úřadu práce jest povinna nejméně jednou za deset let předložit všeobecné konferenci zprávu o provádění této úmluvy a rozhodne, má-li býti dána na denní pořad konference otázka revise nebo změny této úmluvy.

Článek 17.

Francouzský a anglický text této úmluvy jsou oba původní.

Předchozí text jest autentický text návrhu úmluvy řádně přijatého všeobecnou konferencí Mezinárodní organizace práce v desátém jejím zasedání, které konáno bylo v Ženevě a bylo prohlášeno skončeným dne 16. června 1927.

ČEMUŽ NA SVĚDOMÍ připojili své podpisy dne sedmého července 1927:

Předseda konference:

ATUL C. CHATERJEE.

Ředitel Mezinárodního úřadu práce:

ALBERT THOMAS.

PROZKOUMAVŠE TENTO NÁVRH ÚMLUVY SCHVALUJEME JEJ A PROHLAŠUJEME, ŽE REPUBLIKA ČESKOSLOVENSKÁ K NĚMU TOUTO LISTINOU PŘISTUPUJE.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČETĚ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

NA HRADĚ PRAŽSKÉM, DNE 15. PROSINCE LÉTA TISÍCIHO DEVÍTISTÉHO DVACÁTÉHO OSMÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

T. G. MASARYK v. r.

L. S.

MINISTR ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:

Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

Vyhlašuje se s tím, že ratifikační listina republiky Československé byla uložena ve smyslu článku 10. úmluvy u generálního tajemníka Společnosti Národů, který ji registroval dne 17. ledna 1929. Úmluva nabyla pro republiku Československou mezinárodní působnosti devadesátým dnem po této registraci.

Mimo republiku Československou uložily u generálního tajemníka Společnosti Národů ratifikační listiny tyto státy:

Německo, 23. ledna 1928, Lucembursko, 16. ledna 1928, Maďarsko, 19. dubna 1928 a Rakousko, 18. února 1929.

Dr. Beneš v. r.
